

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion și Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2021, în cauza penală în privința lui,

Cotorcea Serghei xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.10.2015 – 30.12.2019;

Instanța de apel: 29.01.2020 – 16.03.2021;

Instanța de recurs: 30.07.2021 – 15.02.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 30 decembrie 2019, a fost încetat procesul penal în privința lui Cotorcea Serghei, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f), 322 alin. (1) Cod penal, din motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la data de 14 ianuarie 2015, Cotorcea Serghei, având scopul organizării transmiterii substanțelor narcotice în instituția de detenție, fiind deținut în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău, celula nr. 24 A, împreună cu deținutul Arpentev Eugeniu xxxxx, a.n. xxxxx, în urma înțelegerii prealabile cu ultimul, au organizat prin intermediul telefonului mobil, ca cet. Nebesnea Olga xxxxx, a.n. xxxxx, să se întâlnească cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală la Gara de Sud din mun. Chișinău și să primească un pachet în care se afla o scurtă, iar ulterior Nebesnea Olga să se deplaseze la Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău, unde s-a întâlnit cu cet. Zaițeva Violeta xxxxx, a.n. xxxxx, cu care s-a deplasat la domiciliul din xxxxx, unde ambele în urma indicațiilor telefonice primite de la deținuții Arpentev Eugeniu și

Cotorcea Serghei au scos din scurta primită, 2 pachete transparente în care se afla o substanță de origine vegetală, pe care împreună le-au camuflat într-o seringă și un prezervativ, în vederea transmiterii acestora a doua zi deținutului Arpentev Eugeniu.

Ulterior, conform indicațiilor telefonice primite de la deținuții Arpentev Eugeniu și Cotorcea Serghei, la 15 ianuarie 2015, Zaițeva Violeta înainte de întrevederea cu deținutul Arpentev Eugeniu, a camuflat seringa și prezervativul cu substanță de origine vegetală în lănceria sa intimă și în aceeași zi, aproximativ ora 11:00, în timpul întrevederii de scurtă durată a transmis deținutului Arpentev Eugeniu seringa și prezervativul, pe care ultimul le-a ascuns în scurtă și în lănceria sa intimă.

În continuare, după ce s-a terminat întrevederea, deținutul Arpentev Eugeniu a fost supus percheziției corporale de către colaboratorii Secției Regim și Securitate a Penitenciarului nr. 13, în cadrul căreia a fost depistat și ridicat din scurta acestuia o seringă de 20 ml cu substanță de origine vegetală de culoare verde, iar în lănceria intimă a acestuia a fost depistat și ridicat un prezervativ cu substanță de origine vegetală de culoare verde.

Conform raportului de expertiză nr. 2120 din 17 februarie 2015, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, ridicată la 15 ianuarie 2015, în cadrul percheziției corporale a deținutului Arpentev Eugeniu, reprezintă marihuană care se atribuie la substanțe narcotice cu cantitatea totală de 37,165 g (20,644 g + 16,521 g), și care conform Hotărârii Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu modificările ulterioare prevăzute de Hotărârile Guvernului nr. 626 din 02 iunie 2006 și nr. 43 din 26 ianuarie 2009, tabelul nr. 1, lista nr. 1 a substanțelor narcotice neutilizate în scopuri medicinale, precum și cantităților acestora, constituie cantități mari.

Acțiunile inculpatului Cotorcea Serghei au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, *procurarea, păstrarea, expedierea și transportarea substanțelor narcotice, săvârșite în scop de înstrăinare, de mai multe persoane, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicale este interzisă, pe teritoriul penitenciarului, în proporții mari*, precum și în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, *încercarea de a transmite persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, a căror transmitere este interzisă, săvârșită în proporții mari*.

2.1. În motivarea sentinței, prima instanță a concluzionat că ordonanța de punere sub învinuire din 11 septembrie 2015 (f.d.61-62, Vol.II), care a fost adoptată după scoaterea de sub urmărire penală și după expirarea termenului de 3 luni de menținere în calitate de bănuț pe Cotorcea Serghei, dar fără a fi reluată urmărirea penală conform art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, este nulă de drept, deoarece a fost adoptată contrar prevederilor art. 63 alin. (2), (3), 230 alin. (2) Cod de procedură penală și Hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cotorcea Serghei să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani.

Cotorcea Serghei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesul penal pe acest capăt de învinuire din motiv că a expirat termenul de prescripție privind tragerea la răspundere penală.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită lui Cotorcea Serghei pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului partea acuzării a invocat, că prima instanță neîntemeiat a conchis asupra faptului că ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii sect. Centru, Afanasii Oleg din 11 septembrie 2015, prin care s-a dispus anularea ordonanței de scoatere a lui Cotorcea Serghei de sub urmărire penală, este una ilegală, reținând în acest sens dubla incriminare.

Astfel, partea acuzării a invocat prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, art. 4 alin. (1) din Protocolul adițional nr. 7 al CEDO, precum și cauza CEDO *Horciag c. României nr. 70982/01 din 15 martie 2005*.

De asemenea, a menționat că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul neretroactivității legii penale derivă din cel al legalității, care reprezintă o caracteristică a statului de drept (*HCC nr. 6 din 16 aprilie 2015*) și urmărește protejarea libertăților. Curtea menționează că efectul legii în timp este ghidat de principiul acțiunii legii, potrivit căruia legea se aplică tuturor faptelor în timpul în care se află în vigoare, are eficiență deplină și continuă din momentul intrării în vigoare și până la abrogarea ei. Legea nu se aplică faptelor săvârșite înainte de intrarea ei în vigoare, adică nu are efect retroactiv. Ea dispune numai pentru prezent și viitor și nu are efecte juridice pentru trecut (*HCC nr. 32 din 29 octombrie 1998*).

Incriminarea faptelor în legile penale, stabilirea pedepsei pentru ele, precum și alte reglementări, se întemeiază pe rațiuni de politică penală. Astfel, legea penală constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2021, a fost admis apelul, casată sentința, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cotorcea Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 (cinci) ani.

Cotorcea Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal și liberat de pedeapsă, din motiv că a expirat termenul de prescripție.

Potrivit art. 84 alin. (4), 85 Cod penal, lui Cotorcea Serghei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 16 (șaisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 (cinci) ani.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, reținând prevederile art. 414 alin. (1), (2) și (5), 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel a indicat, că situația de fapt reținută de prima instanță nu corespunde probelor administrate la materialele cauzei, acestea fiind apreciate greșit, astfel că prima instanță eronat a concluzionat că procesul penal în privința lui Cotorcea Serghei, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f), 322 alin. (1) Cod penal, urmează a fi încetat, din motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală în privința aceleiași persoane, pentru aceeași faptă, or, potrivit art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, în cazul în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente au afectat hotărârea respectivă.

Astfel, instanța de apel a constatat, că întrucât există anumite probe care demonstrează că Cotorcea Serghei a săvârșit o infracțiune, acesta a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanța din 26 martie 2015, care i-a fost comunicată bănuțului și apărătorului său, contra semnătură în aceeași zi (f.d.163, vol.I).

La 26 iunie 2015, în baza art. 52 alin. (1) pct. 22), 63 alin. (2) pct. 3) și 284 Cod de procedură penală, procurorul în Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău, Rusu Roman, a adoptat ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, deoarece la moment nu au fost administrate suficiente probe ce ar demonstra vinovăția lui Cotorcea Serghei (f.d.12, vol.II).

De asemenea, instanța de apel a reținut că prin ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 11 septembrie 2015, a fost anulată ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 26 iunie 2015, cauza fiind restituită procurorului în Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău, Sîrbu Valeriu, cu obligarea ultimului de a asigura desfășurarea urmăririi penale conform principiilor de drept și în termen rezonabil, în temeiul art. 52 alin. (2), pct. 2), 6), 255, 287 Cod de procedură penală, din motiv că după emiterea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Cotorcea Serghei din 26 iunie 2015, până în prezent, de către organul de urmărire penală au fost constatate noi fapte și administrate noi probe ce confirmă vinovăția lui Cotorcea Serghei în săvârșirea infracțiunilor, și anume, declarațiile date în calitate de martori de către Damaschin Oleg, Cornea Eugeniu, Vrednic Violeta și

Coșneanu Valeriu, precum și declarațiile date de către învinuitul Arpentev Eugen (f.d.57-58, vol.II).

Astfel, reținând prevederile art. 22 alin. (3) Cod de procedură penală, pct. 6) din Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010, instanța de apel a precizat că deși prima instanță a făcut trimitere la prevederile art. 14 alin. (7) din Pactul internațional nr. 1966 din 16 decembrie 1966, cu privire la drepturile civile și politice, care prevede că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit din pricina unei infracțiuni pentru care a fost achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă în conformitate cu legea și cu procedura penală a fiecărei țări, totuși, la caz, a fost anulată ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 26 iunie 2015, cauza fiind restituită procurorului în Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău, Sîrbu Valeriu, cu obligarea ultimului de a asigura desfășurarea urmăririi penale conform principiilor de drept și în termen rezonabil, în temeiul art. 52 alin. (2), pct. 2), 6), 255 și 287 Cod de procedură penală, prin ce nu a fost ignorat dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă, după cum a menționat prima instanță, or, în privința lui Cotorcea Serghei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1), 217 alin. (3) Cod penal, nu a fost emisă o hotărâre judecătorească definitivă.

Totodată, instanța de apel a precizat că nu poate fi reținută concluzia primei instanțe potrivit căreia Cotorcea Serghei, urma să fie pus sub învinuire doar în interiorul termenului de 3 luni, termenul urmând a fi calculat din momentul recunoașterii în calitate de bănuț a acestuia, prin ordonanța din 26 martie 2015, or, anume expirarea acestor 3 luni a generat emiterea ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 26 iunie 2015, anume pentru a nu fi menținută în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în această calitate, mai mult de 3 luni, de la data recunoașterii în calitate de bănuț – 26 martie 2015, procurorul făcând trimitere la prevederile art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de apel a reținut jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului (*cauza Horciag c. României, 15 martie 2005, nr. 70982/01*), cu privire la aplicarea principiului *non bis in idem*, care se aplică doar după achitarea sau condamnarea persoanei printr-o decizie definitivă în conformitate cu legislația și procedura penală a statului în cauză. O decizie este definitivă în cazul în care are autoritate de lucru judecat. Acesta este cazul atunci când este irevocabilă, adică atunci când nu este susceptibilă căilor de atac ordinare (*cauza Nikitin c Rusiei, nr. 50178/99, § 37*). Dar în cazul în care ordonanța este susceptibilă de a fi anulată de către procurorul ierarhic superior, aceasta nu devine definitivă. Prin urmare, din motivul absenței unei decizii definitive care să închidă în mod irevocabil urmărirea penală, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului consideră că, redeschiderea lor este doar continuarea procedurii inițiale.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că la materialele cauzei penale este anexată sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 28 februarie 2017, în

privința lui Arpentev Eugeniu (cauza penală fiind disjungată și examinată în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală), în privința căruia, la fel, a fost emisă ordonanță de scoatere de sub urmărirea penală din 15 iunie 2015 (f.d.11), iar ulterior aceasta fiind anulată prin ordonanța din 09 septembrie 2015 (f.d.42), însă care a stat la baza condamnării lui Arpentev Eugeniu în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, și art. 322 alin. (1) Cod penal (f.d.116-126, vol.III), astfel că, actul judecătoresc de dispoziție, după devenirea lui definitivă sau irevocabilă, capătă putere legală și are forță obligatorie pentru toate autoritățile statului, precum și pentru alte persoane.

Instanța de apel a menționat că principiul autorității lucrului judecat împiedică judecarea unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și fiind între aceleași părți, precum și contrazicerile dintre două hotărâri judecătorești, în sensul că drepturile recunoscute unei părți printr-o hotărâre definitivă, să nu fie contrazise printr-o altă hotărâre posterioară, pronunțată într-un alt proces. Puterea lucrului judecat a unei hotărâri judecătorești reprezintă faptul că o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decât o singură dată, iar hotărârea este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre.

Astfel, instanța de apel verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că prima instanță neîntemeiat a adoptat o sentință de încetare a procesului penal în privința lui Cotorcea Serghei, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f), 322 alin. (1) Cod penal, din motiv că există ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 26 iunie 2015 (f.d.12, vol.II), or, prin ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 11 septembrie 2015, a fost anulată ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 26 iunie 2015, cauza fiind restituită procurorului în Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău, Sîrbu Valeriu, cu obligarea ultimului de a asigura desfășurarea urmăririi penale conform principiilor de drept și în termen rezonabil (f.d.57-58, vol.II).

Mai mult, instanța de apel a precizat că prin ordonanța din 11 septembrie 2015, Cotorcea Serghei a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminate infracțiunile prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f), 322 alin. (1) Cod penal (f.d.61, vol.II). Ulterior fiind audiat în calitate de învinuit, la data de 11 septembrie 2015 inculpatul Cotorcea Serghei a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele săvârșite, susținând declarațiile date anterior, neavând careva modificări (f.d.64A, vol.II).

Totodată, avocatul Pucas Ina a depus plângere împotriva ordonanței de anulare a ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală din 11 septembrie 2015 (f.d.69), iar prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 septembrie 2015, a fost respinsă ca inadmisibilă plângerea avocatului Pucas Ina împotriva ordonanței de anulare a ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 11 septembrie 2015 (f.d.82-84, vol.II).

În opinia instanței de apel, prima instanță a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1)-4), 394 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, din care motiv instanța a conchis că cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, urmează să le facă o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f), 322 alin. (1) Cod penal, și anume: declarațiile martorului Arpentev Eugeniu; declarațiile martorului Cornei Eugeniu; declarațiile martorului Coșneanu Valentin; declarațiile martorului Purice (Zaițeva) Violeta.

De asemenea, instanța de apel a menționat că în vederea susținerii vinovăției inculpatului, procurorul a supus cercetării în conformitate cu prevederile art. 373 Cod de procedură penală, următoarele documente și procese-verbale ale acțiunilor procesuale: ordonanța privind pornirea urmăririi penale nr. 2015010138 din 02 februarie 2015 (f.d.1, vol.I); informația „902” nr. 585 (f.d.6, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15 ianuarie 2015 (f.d.7-8, vol.I); tabel fotografic al procesului-verbal de cercetare la fața locului efectuat la 15 ianuarie 2015 pe adresa mun. Chișinău, str. A. Bernardazzi, 3 (f.d.9-11, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 10 februarie 2015 (f.d.12, vol.I); ordonanța de predare la păstrare a corpurilor delictive din 09 martie 2015 (f.d.14, vol.I); chitanța nr. 54-2015, de primire a corpurilor delictive (f.d.15, vol.I); procesul-verbal de constatare din 15 ianuarie 2015 (f.d.16, vol.I); procesul-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare din 15 ianuarie 2015 (f.d.23, vol.I); cererea întocmită de cet. Zaițeva din 14 ianuarie 2015 (f.d.27, vol.I); ordonanța privind numirea expertizei chimice din 16 ianuarie 2015 (f.d.34, vol.I); raportul de expertiză nr. 1314 din 19 ianuarie 2015 (f.d.37-38, vol.I); planșa fotografică din 19 ianuarie 2015 (f.d.39, vol.I); procesul-verbal de confruntare între Nebesnea Olga și Arpentev Eugeniu din 16 martie 2015 (f.d.49-52, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 28 ianuarie 2015 (f.d.71, vol.I); procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 05 februarie 2015 (f.d.73-79, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 28 ianuarie 2015 (f.d.82, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 06 februarie 2015 (f.d.83, vol.I); procesul-verbal nr. 33 din 15 ianuarie 2015 de percheziție (control, cercetare) și ridicare (f.d.92, vol.I); procesul-verbal nr. 34 de percheziție (control, cercetare) și ridicare din 15 ianuarie 2015 (f.d.93, vol.I); răspunsul șefului Penitenciarului nr. 13-Chișinău, Munteanu V. (f.d.97, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a cet. Nebesnea Olga din 12 martie 2015 (f.d.146, vol.I); procesul-verbal de audiere a bănuțului Nebesnea Olga din 12 martie 2015 (f.d.147-148, vol.I); revendicare, forma 246 (f.d.153-154, vol.I); ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț din 26 martie 2015 (f.d.163, vol.I); procesul-verbal de audiere a bănuțului Cotorcea Serghei din 26 martie 2015 (f.d.164-165, vol.I); copia sentinței Judecătorei Dondușeni din 07 octombrie 2003 (f.d.185-217, vol.I); copia sentinței Judecătorei Rîșcani din 04 iunie 2003 (f.d.224-225, vol.I); ordonanța de punere sub

învinuire a cet. Zaițeva Violeta din 19 mai 2015 (f.d.237, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre Nebesnea Olga și Zaițeva Violeta din 12 iunie 2015 (f.d.245-247, vol.I); ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală a bănuitului Nebesnea Olga din 15 iunie 2015 (f.d.10, vol.II); ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală a bănuitului Arpentev Eugeniu din 15 iunie 2015 (f.d.11, vol.II); ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală a bănuitului Cotorcea Serghei din 26 iunie 2015 (f.d.12, vol.II); procesul-verbal de audiere a martorului Coșneanu Valentin din 20 august 2015 (f.d.15, vol.II); procesul-verbal de audiere a martorului Cornei Eugeniu din 20 august 2015 (f.d.17, vol.II); încheierea nr. 13-4385/15 din 10 august 2015 emisă de judecătorul de instrucție Munteanu Dorin (f.d.22, vol.II); procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 17 septembrie 2015 (f.d.29, vol.II); ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere a cet. Arpentev Eugeniu de sub urmărire penală din 09 septembrie 2015 (f.d.42-43, vol.II); ordonanța de punere sub învinuire a cet. Arpentev Eugeniu din 09 septembrie 2015 (f.d.44, vol.II); ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere a cet. Nebesnea Olga de sub urmărire penală din 10 septembrie 2015 (f.d.49, vol.II); ordonanța de punere sub învinuire a cet. Nebesnea Olga din 10 septembrie 2015 (f.d.51, vol.II); procesul-verbal de audiere a învinuitului Nebesnea Olga din 10 septembrie 2015 (f.d.54, vol.II); ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a cet. Cotorcea Serghei din 11 septembrie 2015 (f.d.57-58, vol.II); încheierea nr. 10-349/2015 din 24 septembrie 2015 emisă de judecătorul cu atribuțiile judecătorului de instrucție Bularu Sergiu (f.d.82-84, vol.II); plângere împotriva ordonanței privind anularea ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 10 septembrie 2015 (f.d.86, vol.II); ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală a cet. Nebesnea Olga din 24 septembrie 2015 (f.d.102-105, vol.II); ordonanța de punere sub o nouă învinuire a cet. Zaițeva Violeta din 24 septembrie 2015 (f.d.109, vol.II); rechizitoriul pe cauza penală nr. 2015010138 de învinuire a lui Arpentev Eugeniu, Cotorcea Serghei și Zaițeva Violeta în săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f), 322 alin. (1) Cod penal (f.d.122, vol.II); ordonanța de punere sub învinuire din 11 septembrie 2015 (f.d.61-62, vol.II).

Totodată, instanța de apel a dispus cercetarea probelor din materialele cauzei, care au fost cercetate de prima instanță, și anume: ordonanța de scoatere de sub învinuire a bănuitului Cotorcea Serghei din 26 iunie 2015 (f d.12, vol.II); ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 11 septembrie 2015, prin care a fost anulată ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 26 iunie 2015 (f.d.57-58, vol.II); declarațiile martorului Coșneanu Valentin (f.d.15, vol.II); declarațiile martorului Vrednic Viorica (f.d.16, vol.II); declarațiile martorului Cornei Eugeniu (f.d.17, vol.II); declarațiile martorului Popa Iurie (f.d.48, vol.I); declarațiile martorului Damaschin Oleg (f.d.18, vol.II); declarațiile învinuitului Arpentev Eugeniu care a recunoscut vinovăția ce i se

incriminează și a susținut declarațiile date în calitate de bănuț (f.d.137, vol.I; 47, vol.II); declarațiile învinuitei Zaițeva Violeta (f.d.124, 236, 240, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.11, vol.I); procesul-verbal de percheziție efectuată asupra deținutului Arpentev Eugeniu, la care au fost depistate substanțe narcotice, marihuană, în scurtă și în lengeria intimă (f.d.23, vol.I); cererea privind permisiunea la întvedere cu condamnatul Arpentev Eugeniu, întocmită de Zaițeva la data de 14 ianuarie 2015 (f.d.27, vol.I); raportul de expertiză nr. 1314 din 19 ianuarie 2015 (f.d.37-39, vol.I); raportul de expertiză nr. 2120 din 17 februarie 2015 (f.d.61-63, vol.I); proces-verbal de ridicare din 28 ianuarie 2015 (f.d.71, vol.I); ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere a cet. Nebesnea Olga de sub urmărire penală din 10 septembrie 2015 (f.d.49-50, vol.I).

Așadar, instanța de apel a conchis că potrivit probelor cercetate atât în prima instanță, precum și în instanța de apel, acestea demonstrează vinovăția lui Cotorcea Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal – *procurarea, păstrarea, expedierea și transportarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare, de mai multe persoane, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicale este interzisă, pe teritoriul penitenciarului și în proporții mari*, precum și infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (1) Cod penal – *încercarea de a transmite persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, a căror transmitere este interzisă, săvârșită în proporții mari*, or, prima instanță, aplicând eronat prevederile art. 101 Cod de procedură penală, apreciind impropriu probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor cât, și prevederile art. 391 alin. (5) Cod de procedură penală, pripit și eronat a ajuns la concluzia încetării procesului penal în privința lui Cotorcea Serghei, din motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Prin urmare, instanța de apel a precizat că ținând cont de limitele învinuirii și a apelului declarat, în ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine faptul că Cotorcea Serghei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

La data de 14 ianuarie 2015, Cotorcea Serghei, având scopul organizării transiterii substanțelor narcotice în instituția de detenție, fiind deținut în Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, celula nr. 24 A, împreună cu deținutul Arpentev Eugeniu xxxxx, a.n. xxxxx, în urma înțelegerii prealabile cu ultimul, au organizat prin intermediul telefonului mobil, ca cet. Nebesnea Olga xxxxx, a.n. xxxxx, să se întâlnească cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală la Gara de Sud din mun. Chișinău și să primească un pachet în care se afla o scurtă, iar ulterior Nebesnea Olga să se deplaseze la Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău, unde s-a întâlnit cu cet. Zaițeva Violeta xxxxx, a.n. xxxxx, cu care s-a deplasat la domiciliul din xxxxx, unde ambele în urma indicațiilor telefonice primite de la deținutul Arpentev Eugeniu și Cotorcea Serghei, au scos din scurta primită, 2 pachete

transparente în care se afla o substanță de origine vegetală, pe care împreună le-au camuflat într-o seringă și un prezervativ, în vederea transmiterii acestora a doua zi deținutului Arpentev Eugeniu. Ulterior, conform indicațiilor telefonice primite de la deținutii Arpentev Eugeniu și Cotorcea Serghei, la 15 ianuarie 2015, Zaițeva Violeta xxxxx, înainte de întrevederea cu deținutul Arpentev Eugeniu, a camuflat seringă și prezervativul cu substanță de origine vegetală în lingerie sa intimă și în aceeași zi, aproximativ ora 11:00, în timpul întrevederii de scurtă durată, a transmis deținutului Arpentev Eugeniu seringă și prezervativul, pe care ultimul le-a ascuns în scurta și în lingerie sa intimă. În continuare, după ce s-a terminat întrevederea, deținutul Arpentev Eugeniu a fost supus percheziției corporale de către colaboratorii Secției Regim și Securitate a Penitenciarului nr. 13, în cadrul căreia a fost depistat și ridicat din scurta acestuia o seringă de 20 ml cu substanță de origine vegetală de culoare verde, iar în lingerie intimă a acestuia a fost depistat și ridicat un prezervativ cu substanță de origine vegetală de culoare verde.

Conform raportului de expertiză nr. 2120 din 17 februarie 2015, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, ridicate la 15 ianuarie 2015, în cadrul percheziției corporale a deținutului Arpentev Eugeniu, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțe narcotice cu cantitatea totală de 37,165 g (20,644 g + 16,521 g) și care conform Hotărârii Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu modificările ulterioare prevăzute de Hotărârile Guvernului nr. 626 din 02 iunie 2006, nr. 43 din tabelul nr. 1, lista nr. 1 a substanțelor narcotice neutilizate în scopuri medicinale, precum și cantităților acestora, constituie cantități mari.

Astfel, cu referire la elementele infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, instanța de apel a precizat că latura obiectivă a acestei infracțiuni, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile inculpatului de procurarea, păstrarea, expedierea și transportarea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare, săvârșită de mai multe persoane, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicale este interzisă, pe teritoriul penitenciarului și în proporții mari, la caz fiind marihuană, care se atribuie la substanțe narcotice cu masa totală de 37,165 g (20,644 g + 16,521 g), contrar Legii nr. 382-XIV din 06 mai 1999.

Potrivit procesului-verbal de percheziție din 15 ianuarie 2015, la deținutul Arpentev Eugeniu, în scurta în care era îmbrăcat, s-a depistat și ridicat un tub din seringă cu inscripția 20 ml și în lingerie intimă, un prezervativ în care se conținea masă vegetală de culoare verde asemănătoare cu marihuană (f.d.23, vol.I).

De asemenea, instanța de apel a menționat că martorul Arpentev Eugeniu, fiind audiat în calitate de învinuit, a comunicat că atât el, precum și Cotorcea Serghei, prin intermediul telefonului, le-a dat indicații lui Nebesnea Olga și Zaițeva Violeta, cum să camufleze drogurile și să le transmită lui în timpul întrevederii în penitenciar.

În ceea ce privește obiectului infracțiunii incriminate inculpatului, instanța de apel a indicat că acesta are un caracter complex, astfel că acțiunile infracționale ale

inculpatului au generat lezarea relațiilor sociale cu privire circulația legală de plante care conțin substanțe narcotice, fără autorizație, în proporții mari în scop de înstrăinare, iar potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 10 februarie 2015 (f.d.12, vol.I), rezultă că obiect al examinării îl constituie un plic, în interiorul căruia se află o seringă confecționată din plastic de culoare transparentă cu volumul de 20ml, în care era o masă vegetală, iar seringă se afla într-un prezervativ. La fel, într-un prezervativ se mai afla o masă vegetală mărunțită de culoare cafenie.

Obiectul material al infracțiunii, îl reprezintă substanțele stupefiante – marihuană, care se atribuie la substanțe narcotice cu masa totală de 37,165 g (20,644 g + 16,521 g), ceea ce constituie proporții mari, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 prin care a fost aprobată Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora.

Potrivit raportului de expertiză nr. 2120 din 17 februarie 2015, anexă planșa fotografică, se confirmă că, masele vegetale uscate, prezentate la examinare, care au fost ridicate la 15 ianuarie 2015 în cadrul efectuării percheziției asupra deținutului Arpentev Eugeniu, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marihuană uscată) constituie în total 37,165 g (20,644 g +16.521 g) (f.d.61-63, vol.I).

Referitor la subiectul infracțiunii menționate, instanța a indicat că acesta reprezintă persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii faptei a atins vârsta de 16 ani, la caz, subiectul infracțiunii fiind Cotorcea Serghei, or, potrivit declarațiilor martorului Zaițeva (Purice) Violeta, rezultă că Cotorcea Serghei vorbea cu Nebesnaia și Arpentev, la telefon.

Mai mult, instanța de apel a menționat că legătura cauzală dintre infracțiunea incriminată inculpatului Cotorcea Serghei și acțiunile lui Arpentev Eugeniu, Zaițeva Violeta și Nebesnaia Olga, se demonstrează prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, ridicate de la SA „Moldcell” și SA „Orange” din 17 septembrie 2015, dintre Zaițeva Violeta și deținuții Penitenciarului nr.13, celula 24A, precum și cu Nebesnaia Olga (f.d.29-30, vol.II).

Prin urmare, apreciind totalitatea probelor, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Cotorcea Serghei, a fost demonstrată, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, or, acestea întrunesc elementele infracțiunii de circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, astfel că poziția acuzării potrivit căreia inculpatul Cotorcea Serghei a săvârșit această infracțiune, este întemeiată.

În acest context, instanța de apel a apreciat ca fiind pripită concluzia primei instanțe privind încetarea procesului penal în privința lui Cotorcea Serghei, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, din motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală în privința aceleiași persoane, pentru aceeași faptă, or, potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că urmărirea penală s-a desfășurat cu respectarea

tuturor normelor legale, iar potrivit faptei incriminate, vinovăția lui Cotorcea Serghei a fost demonstrată.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (1) Cod penal, incriminată inculpatului Cotorcea Serghei, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentele procurorului potrivit cărora urmează a fi încetat procesul penal în această parte, din motiv că a expirat termenul de prescripție.

Astfel, reținând prevederile art. 332 alin. (1), 322 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de apel a stabilit că în cadrul examinării cauzei în prima instanță, cât și la urmărirea penală, inculpatul Cotorcea Serghei nu s-a eschivat, nu a săvârșit în interiorul acestui termen alte fapte susceptibile de a fi supuse răspunderii penale. Prin urmare, inculpatul Cotorcea Serghei a săvârșit fapta infracțională prevăzută de art. 322 alin. (1) Cod penal, la data de 14 ianuarie 2015, ceea ce atestă că la data pronunțării sentinței primei instanțe – 30 decembrie 2019, termenul de 2 ani de tragere la răspundere penală, era expirat.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Cotorcea Serghei, reținând prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel a menționat că la caz, circumstanțe atenuante sau agravante, potrivit art. 76, 77 Cod penal, nu s-au stabilit, precum și careva circumstanțe excepționale, conform art. 79 Cod penal, sau de liberare de răspundere penală potrivit art. 55 Cod penal, nu s-au constatat.

Așadar, la stabilirea pedepsei inculpatului Cotorcea Serghei, instanța de apel a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume că inculpatul a comis o infracțiune gravă; de persoana acestuia, care are antecedente penale; de faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția și anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, și anume – prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2014, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, și cu aplicarea art. 34 alin. (3) lit. a), 82 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani 6 luni închisoare, fără amendă, iar potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; – prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 28 iunie 2017, Cotorcea Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani. Prin aceeași sentință, Cotorcea Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, la 6 luni închisoare, iar potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul de infracțiuni, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani 1 lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani; – prin încheierea Judecătorei Orhei (sediul Șoldănești) din 16 august 2018, a fost admis demersul șefului Penitenciarului – 17 Rezina, fiind adăugată parțial la sentința din 12 iunie 2014, conform căreia Cotorcea Serghei a

fost condamnat la 11 ani închisoare, fără amendă, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 28 iunie 2017, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), e), f), 322 alin. (1) Cod penal, și condamnat la 3 ani 1 lună închisoare, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani.

În acest sens, instanța de apel a conchis că scopul educativ și preventiv al pedepsei penale aplicate inculpatului Cotorcea Serghei, poate fi realizat doar prin stabilirea pedepsei cu închisoarea, astfel reținând faptul că inculpatul Cotorcea Serghei nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptelor incriminate, că acesta a comis o infracțiune gravă, faptul că în privința inculpatului nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante și nici agravante, că anterior a fost judecat, precum și faptul că are la întreținere un copil minor, instanța a precizat că inculpatului, urmează să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, aceasta fiind o pedeapsă echitabilă, care va contribui la realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut și faptul că inculpatul Cotorcea Serghei a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal și art. 322 alin. (1) Cod penal, la data de 14 ianuarie 2015, în timp ce pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) se examina cauza penală de învinuire în privința lui Arpentev Eugeniu și Cotorcea Serghei, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), e), f) Cod penal și art. 322 alin. (1) Cod penal, pentru fapta infracțională săvârșită în perioada lunii decembrie 2014, sentința fiind pronunțată la data de 28 iunie 2017, iar prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 16 august 2018 a fost admis demersul șefului Penitenciarului-17 Rezina și a fost adăugată parțial la sentința din 12 iunie 2014, conform căreia Cotorcea Serghei a fost condamnat la 11 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 28 iunie 2017, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), e), f), 322 alin. (1) Cod penal, și condamnat la 3 ani 1 lună închisoare, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani (f.d.70-74, vol.IV).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că la stabilirea pedepsei inculpatului Cotorcea Serghei, urmează să țină cont și de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, potrivit căroră, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată

a pedepsei stabilite de sentința anterioară, astfel urmând să-i stabilească pedeapsa definitivă lui Cotorcea Serghei, sub formă de închisoare pentru un termen de 16 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani.

5. Avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Cotorcea Serghei declară recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia și menținerea sentinței primei instanțe, ori achitarea inculpatului Cotorcea Serghei de sub învinuirea înaintată, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În argumentarea recursului apărarea invocă că instanța de apel, a dispus condamnare inculpatului Cotorcea Serghei, în lipsa unor probe suficiente, iar unele fapte au fost calificate în lipsa unui suport probatoriu, fiind încălcate normele materiale și procesuale, or, acuzarea a înaintat o învinuire bazată pe probe viciate.

Astfel, susține că învinuirea înaintată lui Cotorcea Serghei este neîntemeiată, deoarece probele prezentate de partea acuzării nu coroborează între ele și nu demonstrează vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor incriminate, invocând în acest sens declarațiile martorului Arpentiev Eugeniu, cauza căruia a fost examinată în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, iar sentința emisă în privința acestuia, instanța de apel a reținut-o în calitate de probă; declarațiile martorului Coșneanu Valentin; declarațiile martorului Cornei Eugeniu; precum și declarațiile martorului Zaițeva Violeta.

În acest context, apărarea menționează că intenția inculpatului de a organiza transmiterea în penitenciar a substanțelor narcotice, nu a fost demonstrată, deoarece nu a fost realizat un careva element constitutiv ale laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) Cod penal, cu atât mai mult că Cotorcea Serghei cunoștea cu certitudine faptul că toate lucrurile și obiectele aduse în Penitenciar, vor fi supuse controlului.

Prin urmare, indică apărarea că declarațiile martorilor audiați în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, nu confirmă vinovăția și intenția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, or, nu s-a constatat care din acțiunile incriminate inculpatului, formează latura obiectivă a infracțiunilor, fapt ce atestă că în privința inculpatului urmează a fi pronunțată doar o sentință de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpatul Cotorcea Serghei.

Mai mult, precizează că instanța de apel nu a dat apreciere circumstanțelor invocate de apărare, aceasta argumentându-și arbitrar soluția, adoptând o hotărâre insuficient motivată.

De asemenea, apărarea invocă că la adoptarea deciziei, instanța de apel a ignorat prevederile art. 332 Cod de procedură penală, menționând în acest sens că potrivit materialelor cauzei, urmărirea penală a fost pornită la data de 02 februarie 2015, în cauza penală nr. 2015010138, după indicii infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3), 322 alin. (1) Cod penal, iar la 26 martie 2015, organul de urmărire

penală a emis ordonanța de recunoaștere a lui Cotorcea Serghei, în calitate de bănuț.

Ulterior, la 26 iunie 2015, procurorul în Procuratura sect. Centru, Rusu Roman, a emis ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Cotorcea Serghei, în legătură cu expirarea termenului de menținere în calitate de bănuț mai mult de 3 luni, iar după 2 luni, la data de 11 septembrie 2015, procurorul în procuratura sect. Centru, Afanasii Oleg, a emis ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală (f.d.42, vol.II), invocând prevederile art. 287 Cod de procedură penală, și astfel motivând că au dispărut circumstanțele care au servit drept temei de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, în condițiile în care anterior s-a invocat art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală, condiție imperativă pentru orgaul de urmărire penală, dacă termenul menținerii persoanei în calitate de bănuț, depășește 3 luni.

În aceeași zi, la 11 septembrie 2015, Cotorcea Serghei a fost pus sub învinuire (f.d.61, vol.II), fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, și art. 322 alin. (1) Cod penal.

Astfel, susține apărarea că la 11 septembrie 2015, fiind audiat în calitate de învinuit, Cotorcea Serghei și-a menținut declarațiile date anterior și a recunoscut vina (f.d.64, vol.II), însă declarațiile date anterior se refereau la art. 217 alin. (3) Cod penal.

În acest context, conchide apărarea că ordonanțele emise în privința lui Cotorcea Serghei, și anume ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 11 septembrie 2015 și ordonanța de punere sub învinuire din 11 septembrie 2015, sunt afectate de nulitate, corespunzător și actele subsecvente, în temeiul art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală.

Menționează apărarea că contrar argumentelor instanței de apel, referiror la aplicarea principiului *non bis in idem*, pe care l-a apreciat ca fiind inaplicabil în speță, jurisprudența Curții Europene statuează că art. 4 al Protocolului nr. 7, nu se limitează la dreptul de a nu fi pedepsit de două ori, dar se extinde la dreptul de a nu fi urmărit penal sau judecat de două ori.

De asemenea, mai invocă apărarea că instanța de apel, a reținut în decizie, mijloace de probă, și anume declarațiile martorilor Damaschin Oleg, Popa Iurie, Vrednic Viorica, martori care au fost audiați doar în cadrul urmăririi penale, prezența cărora nu a fost asigurată în prima instanță. Or, instanța de judecată poate pune la baza hotărârii, doar acele probe care au fost cercetate nemijlocit în cadrul ședinței de judecată, cu respectarea dreptului părților la un proces echitabil.

Așadar, susține că în speță, modul în care mijloacele de probă au fost obținute, s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare Codului de procedură penală și a jurisprudenței CEDO, ceea ce atestă că procesul penal în privința inculpatului Cotorcea Serghei, în ansamblul său, prin prisma art. 6 CEDO, nu a fost unul echitabil, în contextul în care dreptul la un proces echitabil, potrivit Convenției, se bazează pe respectarea principiilor fundamentale ale procesului judiciar, egalitatea armelor,

contradictorialitatea, motivarea deciziilor, care semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața instanțelor de judecată, fără ca vreuna dintre ele să fie avantajată în raport cu cealaltă.

În consecință, indică apărarea că concluziile privind vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare, nu pot fi întemeiate pe presupuneri, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția sa, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului.

6. Ulterior, avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Cotorcea Serghei, suplimentar depune o cerere de recurs, în care invocă faptul că instanța de apel nu s-a expus asupra termenului de pedeapsă executat de către Cotorcea Serghei, prin sentința precedentă, astfel că acest fapt crează dificultăți la executarea pedepsei după stabilirea definitivă a acesteia pentru cumul de sentințe, or, instanța de judecată urmează să indice începutul termenului de executare a pedepsei, care se calculează de la data pronunțării ultimei sentințe, cu includerea în acest termen a duratei arestării preventive sub care s-a aflat inculpatul până la examinarea ultimului dosar, în contextul în care, în speță, prin încheierea Judecătorei Orhei (sediul Șoldănești) din 16 august 2018, a fost admis demersul șefului Penitenciarului-17 Rezina, și a fost adăugată parțial la sentința din 12 iunie 2014, conform căreia Cotorcea Serghei a fost condamnat la 11 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 28 iunie 2017, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f), 322 alin. (1) Cod penal, și condamnat la 3 ani 1 lună închisoare, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani.

7. Procurorul a depus referință la recursurile declarate de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În opinia procurorului, argumentele invocate în recurs se întemeiază doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei și reieșind din descriptivul hotărârii instanței de apel, se atestă că aceasta în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, or, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, iar decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

8. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune

rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea precum și de a constata motivele care au dus la emiterea soluției contestate.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate în speță, partea apărării își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit, constată că această instanță, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, comițând erori de drept care au afectat hotărârea emisă, astfel stabilindu-se incidența temeiurilor de casare invocate de către partea apărării.

Cu referire la sentința primei instanțe, Colegiul penal lărgit precizează că aceasta a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 384 alin. (3), 385 alin. (1), pct. 1)-4), 394 alin. (1), pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, conform cărora sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, în cazul când o parte a acuzației este considerată neîntemeiată - temeiurile pentru aceasta.

Potrivit practicii judiciare, una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Așadar, potrivit sentinței, prima instanță a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului Cotorcea Serghei, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) și art. 322 alin. (1) Cod penal, din motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală în privința aceleiași persoane, pentru aceeași faptă.

În argumentarea soluției, prima instanță a reținut că prin ordonanța din 26 martie 2015, Cotorcea Serghei a fost recunoscut în calitate de bănuț (f.d.63, vol.I), iar la 26 iunie 2015, în privința lui Cotorcea Serghei a fost emisă ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, deoarece nu au fost administrate suficiente probe ce ar demonstra vinovăția acestuia.

Totodată, prima instanță a stabilit că prin ordonanța din 11 septembrie 2015, a fost dispusă anularea ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 26 iunie 2015, în privința lui Cotorcea Serghei, *care a fost adoptată fără a fi dispusă reluarea urmăririi penale*, astfel concluzionând că ordonanța de punere sub învinuire din 11 septembrie 2015 (f.d.61-62, vol.VII), care a fost adoptată după scoaterea de sub urmărire penală și după expirarea a 3 luni de menținere în calitate de bănuț a lui Cotorcea Serghei, *fără a fi reluată urmărirea penală conform art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală*, este nulă de drept, deoarece a fost adoptată cu ignorarea prevederilor art. 63 alin. (2), (3), 230 alin. (2) Cod de procedură penală și Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010.

În acest sens, Colegiul penal lărgit relevă că deși prima instanță a ajuns la soluția de încetare a procesului penal în privința lui Cotorcea Serghei, din motiv că există o hotărâre a organului de urmărire penală în privința aceleiași persoane, pentru aceeași faptă, totuși în partea descriptivă a sentinței, aceasta a enunțat o argumentare contradictorie potrivit căreia, reținând că „...în ordonanța din 11 septembrie 2015, procurorul a făcut trimitere la prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, ignorând că de fapt acest alineat a fost declarat neconstituțional prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015”, ulterior a stabilit că „...ordonanța de punere sub învinuire din 11 septembrie 2015, care a fost adoptată după scoaterea de sub urmărire penală și după expirarea a 3 luni

de menținere în calitate de bănuț a lui Cotorcea Serghei, fără a fi reluată urmărirea penală conform art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, este nulă de drept...".

Or, prima instanță conchide că ordonanța din 11 septembrie 2015 de punere sub învinuire, este nulă de drept din motiv că urmărirea penală nu a fost reluată în privința lui Cotorcea Serghei, în contextul în care reține prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015 prin care a fost declarat neconstituțional alineatul (1) al articolului 287 din Codul de procedură penală, făcând trimitere totodată și la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă, însă soluția în mod contradictoriu a fost soluționată prin invocarea încălcării de către organul de urmărire penală a prevederilor art. 63 Cod de procedură penală.

În continuare, instanța de recurs constată că instanța de apel, fiind investită cu atribuții de judecare a cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță, urma să analizeze toate aspectele evidențiate, însă aceasta le-a trecut cu vederea și nu s-a expus asupra corectitudinii sentinței.

La rândul său, judecând apelul părții acuzării, instanța de apel a casat sentința, și pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Cotorcea Serghei, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani, și l-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă, din motiv că a expirat termenul de prescripție, iar potrivit art. 84 alin. (4), 85 Cod penal, stabilindu-i inculpatului Cotorcea Serghei pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen 16 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de distribuirea substanțelor stupefiante pe un termen de 5 ani.

De asemenea, analizând argumentele instanței de apel pe care și-a întemeiat soluția, Colegiul penal lărgit constată că decizia recurată nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar soluția pronunțată este contrară prevederilor legii procesual penale și practicii judiciare.

Pornind de la prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, se va reține că, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Conform art. 314 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpații, părțile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delictelor, să dea citire rapoartelor de expertiză judiciară, proceselor-verbale și altor documente, precum și să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează, că instanța de apel, rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, a ignorat stipulările normelor menționate prin ce a comis erori de drept.

Astfel, din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă, că instanța de apel, în cauza dată, nu a respectat prevederile normelor legale susmenționate, întrucât deși la baza deciziei de condamnare, reține declarațiile martorului Arpentev Eugeniu, care constituie o mărturie acuzatorie, precum și declarațiile martorilor Cornei Eugeniu, Coșneanu Valentin, Zaițeva Violeta, Vrednic Viorica, Popa Iurie, Damaschin Oleg, totuși se constată că aceștia nu au fost interogați pe viu, însă declarațiile acestora au fost puse la baza deciziei de condamnare a instanței de apel.

Or, în contextul în care a fost pronunțată o sentință de încetare a procesului penal, iar instanța de apel, rejudecând cauza, a condamnat inculpatul Cotorcea Serghei, urmau a fi întreprinse măsuri efective de audiere a martorilor importanți.

Mai mult, instanța de recurs precizează și faptul că în argumentarea soluției de condamnare, instanța de apel a reținut, contrar practicii judiciare stabilite, declarațiile lui Arpentev Eugeniu, expuse în sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 28 februarie 2017, menționând în acest sens că dosarul penal în privința ultimului a fost disjungat și examinat în procedură simplificată, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, subliniind că în privința lui Arpentev Eugeniu la fel a fost emisă ordonanță de scoatere de sub urmărire penală din 15 iunie 2015, iar ulterior aceasta a fost anulată prin ordonanța din 09 septembrie 2015, cu toate acestea ordonanța indicată nu a influențat asupra condamnării lui Arpentev Eugeniu în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal și art. 322 alin. (1) Cod penal.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit relevă că întemeierea unor concluzii despre vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, bazate pe *declarațiile unor inculpați pe alte cauze penale, preluate în calitate de depoziții a martorilor în respectiva cauză*, chiar dacă ar fi fost cercetate sau verificate în respectiva cauză penală, afectează în mod direct principiul contradictorialității prevăzut art. 24 Cod de procedură penală, or, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură, în mod nemijlocit.

Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, în

cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Așadar, Colegiul penal reține că instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările efectuate de prima instanță, care conține depozițiile martorilor în temeiul cărora, procesul penal în privința inculpatului Cotorcea Serghei a fost încetat, fapt ce atestă că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, și a încălcat prevederile art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

De asemenea, instanța de recurs relevă prevederile art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, potrivit cărora citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuit, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art. 109 și 110.

În acest context, Colegiul penal lărgit constată și faptul că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 02 februarie 2021, precum și deciziei motivate, instanța de apel a reținut și declarațiile martorilor Coșneanu Valentin, Vrednic Viorica și Popa Iurie, audiați doar în cadrul urmăririi penale, care au fost puse și la baza deciziei, însă din materialele cauzei nu rezultă careva date, precum că între aceștia și Cotorcea Serghei, ar fi fost efectuată confruntarea, de asemenea, ultimii nici nu au fost audiați în conformitate cu art. 109 și 110 Cod de procedură penală, astfel că declarațiile martorilor Coșneanu Valentin, Vrednic Viorica și Popa Iurie, nu puteau fi reținute și puse la baza deciziei, fără audierea lor în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult, instanța de recurs ține să accentueze că în motivarea deciziei de condamnare, instanța de apel a reținut probe care potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, nu au fost cercetate, fapt ce atestă că condamnarea inculpatului nu se bazează pe probele cercetate în ședința de judecată, iar decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, *Hotărârea Dubalari c. Republicii Moldova din 14 decembrie 2021*, Curtea a reținut că Guvernul nu a contestat afirmația reclamantului potrivit căreia procedurile penale în fața Curții de Apel nu au fost echitabile, în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, deoarece acesta nu a putut fi prezent și nu a putut adresa întrebări martorilor, și pentru că instanța nu a reaudiat martorii în persoană, ci doar a dat citire declarațiile lor date în fața primei instanțe. În continuare, Curtea a notat că Procurorul General a împărtășit aceeași părere, încercând să obțină anularea sentinței de condamnare a reclamantului invocând aceste motive. Astfel, Curtea nu a fost convinsă că chestiunile care trebuiau stabilite de către Curtea de Apel, atunci când l-a

condamnat pe reclamant – și, prin aceasta, a anulat sentința primei instanțe prin care cauza penală fusese încetată – puteau fi examinate în conformitate cu exigentele procesului echitabil fără o apreciere directă a declarațiilor date de martori și fără acordarea posibilității reclamantului de a se apăra în persoană. Prin urmare, Curtea a constatat că a fost încălcat articolul 6 § 1 din Convenție.

Totodată, instanța de recurs consideră relevantă și Hotărârea Curții Europene pentru Drepturile Omului, *cauza Spînu c. României din 29 aprilie 2008*, în care Curtea a constatat, că rejudecarea cauzelor fără a examina probele învinuirii în prezența inculpatului, fără a se audia personal inculpatul și fără să fi audiată partea vătămată și martorii acuzării, într-o ședință publică cu scopul de a asigura procedura contradictorie este contrară cerințelor unui proces echitabil și este o încălcare a prevederilor art. 6 & 1 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a libertății fundamentale din 04.11.1950.

Corespunzător și Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, reglementează practica de examinare a cauzelor penale în ordine de apel, care la pct. 14.4. statuează că având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel.

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în primă instanță. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (hotărârile CEDO Popovici c. Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72, și Dănila c. României din 8 martie 2007, §62-63).

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către partea apărării, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit notează, că la rejudecarea cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare declarate de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2021, în cauza penală în privința lui Cotorcea Serghei xxxxx și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **20 aprilie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor